Lietas Nr. A420241014
Lietas arhīva Nr. A42-02410-14/17

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 20.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Makarova

piedaloties pieteicējas SIA„Rixport" pārstāvjiem, zvērinātai advokātei Agnesei Mednei un zvērinātam advokātam Aldim Kalinkam, atbildētājas Mārupes novada pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Mārupes novada Domes pārstāvei /pers. A/ un trešās personas VAS„STARPTAUTISKĀ LIDOSTA „RĪGA"" pārstāvim /pers. C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA„Rixport" pieteikumu par Mārupes novada Domes 2013.gada 27.novembra lēmuma Nr.13.4. atcelšanu,

Aprakstošā daļa

[1] Mārupes novada būvvalde (turpmāk– Būvvalde) 2013.gada 25.martā trešajai personai VAS„STARPTAUTISKĀ LIDOSTA „RĪGA"" izsniedza būvatļauju Nr.032/13 objektam „VIP centra rekonstrukcija" (turpmāk– Būvatļauja).

Mārupes novada Domē (turpmāk– Dome) 2013.gada 12.jūnijā saņemts pieteicējas SIA„Rixport" 2013.gada 10.jūnija iesniegums, ar kuru apstrīdēta Būvatļauja.

Ar Domes 2013.gada 27.novembra lēmumu Nr.13.4 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) Būvatļauja atstāta negrozīta. Pārsūdzētajā lēmumā norādīti turpmāk minētie argumenti un apsvērumi.

[1.1] Zemesgabals ar kadastra /kadastra numurs/ 1,01 ha platībā pieder trešajai personai VAS„STARPTAUTISKĀ LIDOSTA „RĪGA"" (Mārupes novada zemesgrāmatu nodalījums Nr.206), kurai ir izsniegta Būvatļauja. Pieteicēja uzskata, ka Būvatļauja nevarēja tikt izsniegta, jo nav izstrādāts detālplānojums. Tomēr pieteicēja nav ņēmusi vērā, ka primārais dokuments, kas nosaka apbūves kārtību ir vietējās pašvaldības pieņemtais teritorijas plānojums. Tikai gadījumos, ja teritorijas plānojums nepietiekami nosaka prasības apbūvējamajai teritorijai vai kad nepieciešams pārkārtot apbūvējamās zemes vienības robežas, ir jāizstrādā detālplānojums. Savukārt, ja teritorijas plānojums nav spēkā, ir rīkojuma sabiedriskā apspriešana. Ja nav konstatējams neviens no šiem gadījumiem, apbūvei piemērojama vispārējā kārtība, apbūvi nodrošinot atbilstoši spēkā esošajam teritorijas plānojumam un tajā ietilpstošajiem apbūves noteikumiem. Šādā gadījumā detālplānojums nav nepieciešams. Līdz ar to ir nepieciešams noskaidrot, vai apstrīdētā būvniecība atbilst teritorijas plānojumam, un vai teritorijas plānojums nenosaka prasību pēc detālplānojuma izstrādes sakarā ar nepietiekami noteiktiem rādītajiem teritorijas plānojumā.

[1.2] Atbilstoši administratīvo tiesu praksei Domei jāņem vērā ne tikai to teritorijas plānojumu, kas bija spēkā uz būvatļaujas izdošanas brīdi, bet arī to teritorijas plānojumu, kas ir spēkā apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas laikā, ar atrunu, ka administratīvā akta adresātam jebkurā gadījumā neatkarīgi no lietas iznākuma nav pamata zaudēt tam ar administratīvo aktu noteiktās tiesības tādēļ, ka vēlāk spēkā stājušies noteikumi paredz vēl papildu priekšnoteikumus labvēlīgā administratīvā akta izdošanai.

Būvatļaujas izsniegšanas brīdī spēkā bija Mārupes pagasta Teritorijas plānojums 2002.-2014.gadam, kas bija attiecināms uz visu Mārupes novada administratīvo teritoriju, tai skaitā arī uz apbūvējamo zemes vienību. Savukārt apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas laikā bija spēkā Mārupes novada Teritorijas plānojums 2014.-2026.gadam, kas apstiprināts ar Domes 2013.gada 18.jūnija lēmumu Nr.7 (prot. Nr.11) un īstenojams ar 2013.gada 17.septembri, pamatojoties uz Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministra 2013.gada 17.septembra rīkojumu.

Pārbaudot apstrīdēto būvniecību, Dome konstatēja, ka tā atbilst abiem norādītajiem teritorijas plānojumiem. Vienlaikus Dome konstatēja, ka nevienā no minētajiem teritorijas plānojumā ietvertajiem apbūves noteikumiem nav noteikta prasība izstrādāt detālplānojumu pirms būvniecības ierosināšanas. Līdz ar to Dome uzskata, ka ir nepamatots pieteicējas viedoklis, ka prasība izstrādāt detālplānojumu izriet no teritorijas plānojumā ietvertajiem nosacījumiem.

[1.3] Prasība izstrādāt detālplānojumu pirms būvniecības ierosināšanas neizriet arī no Ministru kabineta 2012.gada 16.oktobra noteikumu Nr.711 „Noteikumi par pašvaldību teritorijas attīstības plānošanas dokumentiem" 35.punkta, kurā paredzētie gadījumi izskatāmajā lietā arī nav konstatējami.

[1.4] Papildus minētajam Dome norādījusi, ka ir neizprotama pieteicējas atsauce uz Teritorijas plānojuma 2002.-2014.gadam Apbūves noteikumu 4.11.1.apakšpunkta (b) apakšpunktu, jo Teritorijas plānojuma 2002.-2014.gadam Apbūves noteikumos 4.11.1.apakšpunkts vispār netiek sadalīts apakšpunktos, kas būtu apzīmējami ar burtiem. Turklāt Teritorijas plānojuma 2002.-2014.gadam Apbūves noteikumos 4.11.1.apakšpunktā nav neviena apakšpunkta ar pieteicējas pieminēto regulējumu, ka jebkāda būvniecība lidostas austrumu teritorijā ir neiespējama bez detālplānojuma.

[1.5] Dome norādījusi, ka ir neizprotama arī pieteicējas atsauce uz 2003.gada VAS„Starptautiskā lidosta Rīgā" ZA sektora detālplānojumu, jo šim detālplānojumam ar teritoriju, kurā notiekošo būvniecību pieteicēja apstrīdējusi, vispār nav nekāda sakara. Vienlaikus Dome uzskata, ka ir nepamatots pieteicējas arguments, ka Būvatļaujai ir jābūt pakārtotai detālplānojumam, kas Būvatļaujas izsniegšanas brīdī atradās izstrādes stadijā. Šis apgalvojums būtu patiess, ja bez izstrādājama detālplānojuma nebūtu neviena cita spēkā esoša plānošanas dokumenta, kas sniegtu detalizētu regulējumu apbūves kārtībai noteiktajā teritorijā. Taču konkrētajā gadījumā Būvatļaujas izsniegšanas brīdī bija spēkā esošs teritorijas plānojums, kas noteica nepieciešamos apbūves rādītājus. Tas, ka trešā persona pēc brīvprātīgas iniciatīvas ir izrādījusi vēlmi detalizētāk izplānot savā īpašumā esošu teritoriju,

nevar būt par pamatu atteikumam īstenot būvniecības ieceres, ja konkrētai teritorijai izsmeļošu regulējumu sniedz vietējās pašvaldības teritorijas plānojums.

[1.6] Tādējādi ievērojot to, ka uz Būvatļaujas pamata īstenotā būvniecības iecere pilnībā atbilst vietējās pašvaldības pieņemtajam spēkā esošajam teritorijas plānojumam, Dome norādījusi, ka konkrētā būvniecība pretēji pieteicējas viedoklim pilnībā atbilst Būvniecības likuma 3.panta pirmās daļas prasībām, jo tā tiek veikta saskaņā ar vietējās pašvaldības teritorijas plānojumu, bet detālplānojums konkrētajā gadījumā nav nepieciešams saskaņā ar normatīvajiem aktiem. Vienlaikus Dome nav konstatējusi, ka pieteicējai ar apstrīdēto aktu būtu nodarīts jebkāds tiesību aizskārums, kas būtu aizsargājams publisko tiesību jomā. Domes ieskatā minētais izriet arī no pašas pieteicējas sniegtajiem paskaidrojumiem. Dome uzskata, ka nomas attiecības ar vienu personu pašas par sevi nevar būt par šķērsli būvatļaujas izsniegšanai citai personai, ja vien pati šī būvatļauja nenodara kaitējumu pirmās personas īpašumam.

[2] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, pieteicēja 2014.gada 15.janvārī vērsās administratīvajā tiesā, lūdzot atcelt pārsūdzēto lēmumu šādu iemeslu dēļ.

[2.1] Pārsūdzētais lēmums pamatots ar to, ka teritorijai, kuras apbūvei ir izdota Būvatļauja, nav nepieciešams detālplānojums, turklāt attiecīgajai teritorijai kopš 2002.gada līdz pat šim brīdim ir bijis spēkā esošs teritorijas plānojums, kam atbilst Būvatļaujā paredzētā apbūve. Iestāde arī uzskata, ka teritorijas plānojums sniedz pietiekamu detalizāciju apbūvējamai zemes vienībai.

Tomēr pieteicējas ieskatā šādi Domes apsvērumi ir kļūdaini, jo teritorijai, kurā plānots veikt un daļēji tika veikti Būvatļaujā paredzētie būvdarbi, ir nepieciešams detālplānojums atbilstoši normatīvo aktu prasībām un tiesu praksei. Dome nav ņēmusi vērā, ka Būvatļaujas izdošanas laikā izstrādes stadijā atradās uz attiecīgo teritoriju attiecināmais detālplānojums, kas pieteicējas ieskatā nozīmē to, ka Būvvalde nebija tiesīga izdot būvatļauju, iekams izstrādājamais detālplānojums netika apstiprināts.

Būvatļauja ir atceļama arī tāpēc, ka Dome, to izdodot, nepareizi novērtējusi pieteicējas kā „kaimiņa" tiesību aizskārumu. Pieteicējas tiesību aizskārums veidojas no būtiska būvniecību reglamentējošo tiesību normu pārkāpuma. Turklāt pretēji likuma „Par ietekmes uz vidi novērtējumu" prasībām pirms būvdarbu uzsākšanas lidostas teritorijas attīstībai nav apstiprināts vides pārskats un stratēģiskais ietekmes uz vidi novērtējums.

[2.2] Pieteicēja uzskata, ka prasība pēc detalizētiem apbūves noteikumiem lidostas teritorijai, kuras apbūves veikšanai ir izdota Būvatļauja, izriet no Teritorijas attīstības plānošanas likuma 1.panta 10.punkta. Arī Latvijas Republikas Satversmes tiesa norādījusi, ka viens no detālplānojuma uzdevumiem ir nodrošināt, lai pēc ieplānoto objektu uzbūvēšanas gan šie objekti, gan teritorijā jau agrāk pastāvējušie objekti spētu pienācīgi funkcionēt (*sk. Satversmes tiesas 2008.gada 11.novembra lēmums par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr.2008-24-03, 10.1.punkts).* Teritorijā nepieciešams detalizēts plānojums, lai precīzi noteiktu zemes vienību izmantošanas un apbūves parametrus un to nosaka gan uz būvniecību un teritorijas plānošanu attiecināmie normatīvie akti, gan tiesu prakse līdzīgās lietās. Minētais attiecināms arī uz lidostas teritoriju.

Tādējādi, tā kā Dome izsniegusi Būvatļauju, neesot detālplānojumam, Dome ir pārkāpusi Būvniecības likuma 3.panta pirmo daļu un tāpēc Būvatļauja ir atceļama.

[2.3] Pārsūdzētajā lēmumā minēts, ka pieteicēja nav norādījusi uz jebkādu savu subjektīvo tiesību aizskārumu, tāpēc nav konstatējams arī pieteicējas „kaimiņa tiesību" aizskārums. Dome kļūdaini izprot „kaimiņa tiesību" jēdzienu būvniecības procesā. Pieteicējai kā trešās personas teritorijā esošo zemju nomniecei, kuras mērķis ir attīstīt lidostas viesnīcu un biznesa parku, kas kompleksi saistīta ar trešās personas attīstību, ir tiesības apstrīdēt tādus administratīvos aktus (būvatļaujas), kas izdoti pretēji normatīvo aktu prasībām. Uz to norādīts arī tiesu praksē, uzsverot, ka būvniecības gadījumā, kaimiņu tiesības uz īpašumu ir galvenais pamats, kas ļauj kādai personai iebilst pret citas personas tiesībām būvēt. Jēdziens „kaimiņš" šajā kontekstā ir piemērojams juridiskā nozīmē, tādējādi par kaimiņu atzīstama arī tāda persona, kuras īpašums tieši nerobežojas ar ietekmes objektu *(sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 22.jūnija spriedumu lietā Nr. SKA-255).* Tādējādi pieteicējai nav nepieciešams pamatot savu subjektīvo tiesību aizskārumu, jo kaimiņa tiesību aizskārumu pašu par sevi rada būvniecības procesa tiesiskā regulējuma pārkāpums– Būvatļaujas izdošana pretēji normatīvajos aktos noteiktajam.

[2.4] Papildus minētajam pieteicēja norādījusi, ka Dome, izsniedzot Būvatļauju pirms nav apstiprināts lidostas vides pārskats un stratēģiskais ietekmes uz vidi novērtējums atbilstoši likuma „Par ietekmes uz vidi novērtējumu" 4.panta prasībām, ir pārkāpusi arī Būvniecības likuma 3.panta otro daļu. Tikai mēnesi pēc Būvatļaujas izdošanas laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" publicēts paziņojums par lidostas attīstības plāna un vides pārskata projekta sabiedrisko apspriešanu. Turklāt iepriekš minētā sabiedriskā apspriešana joprojām nav pabeigta, jo saskaņā ar Vides pārraudzības valsts biroja 2013.gada 2.augusta un 2013.gada 28.oktobra lēmumiem trešajai personai uzdots atkārtoti rīkot sabiedriskās apspriešanas sanāksmi, norādot, ka ir pārkāptas personas tiesības uz labu pārvaldību.

[3] Dome tiesai iesniegtajos paskaidrojumos pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, paskaidrojot turpmāko.

[3.1] Pieteicēja uzskata, ka atsauces uz vispārīgo regulējumu būvniecības normatīvajos aktos, kā arī vispārīgā tiesu prakse pašas par sevi jau ir pietiekošs pamats detālplānojuma izstādei pirms būvniecības ieceres. Taču detālplānojumu izstrādes nepieciešamība tomēr izriet nevis no vispārīgā regulējuma, bet no speciālām tiesību normām, kuras ir iekļautas Ministru kabineta 2012.gada 16.oktobra noteikumos Nr.711 „Noteikumi par pašvaldību teritorijas attīstības plānošanas dokumentiem". Konkrētajā gadījumā Dome konstatēja, ka zemesgabals, kura apbūvei tika izsniegta Būvatļauja, atrodas lauku teritorijā (teritorijā ārpus pilsētām un ciemiem), un tātad uz to ir attiecināmi minēto noteikumu 35.punkta nosacījumi. Dome tos ir piemērojusi un nav konstatējusi pamatu detālplānojuma izstrādei.

[3.2] Dome ir pārbaudījusi arī to, vai teritorijas plānojums neparedz tādus gadījumus, kad ir jāizstrādā detālplānojums, pārbaudi veicot gan pēc vecā teritorijas plānojuma, kurš uz apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas brīdi jau bija zaudējis spēku, gan pēc jaunā teritorijas plānojuma, kurš uz iesnieguma izskatīšanas brīdi bija stājies spēkā. Abos teritorijas plānojumos apbūvējamai zemes vienībai bija dots izsmeļošs regulējums. Teritorijas plānojums neizvirzīja nosacījumus detālplānojuma izstrādei konkrētajā zemes vienībā. Dome arī pārbaudīja, vai sakarā ar būvniecības ieceres īstenošanu tiek plānota zemes vienību sadalīšana, vai arī apbūve rada nepieciešamību pēc kompleksiem transporta infrastruktūras vai inženierkomunikāciju izbūves risinājumiem. Arī neviens no šiem gadījumiem izskatāmajā lietā nav konstatējams, ko apstiprina paskaidrojumam pievienotās izdrukas no kartes.

[3.3] Ir neizprotams pieteicējas pārmetums, ka Dome ir nepareizi izpratusi jēdzienu „kaimiņš" juridiskajā nozīmē, jo Dome ir atzinusi pieteicējas kaimiņa tiesības, pieņemot izskatīšanai pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu un izskatot to pēc būtības. Vienlaikus pārsūdzētajā lēmumā Dome ir devusi savu vērtējumu pieteicējas subjektīvajam aizskārumam bez jebkādām tiesiskām sekām.

[3.4] Dome piekrīt pieteicējai, ka saskaņā ar likuma „Par ietekmes uz vidi novērtējumu" 4.panta pirmo daļu ietekmes novērtējums ir nepieciešams vairākām paredzētajām darbībām. Tomēr tai pašā laikā Dome nekonstatē, ka Būvatļaujā norādītajam objektam būtu piemērojamas minētās tiesību normas prasības. Turklāt konkrētajā lietā pastāv strīds par Būvatļaujas, nevis ietekmes uz vidi novērtējuma tiesiskumu. Tāpēc Būvatļauja nav atceļama arī šā iemesla dēļ.

[4] Trešā persona tiesai iesniegtajos paskaidrojumos pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, paužot viedokli, ka atbilstoši Teritorijas

attīstības plānošanas likuma 28.panta pirmajā daļā noteiktajam detālplānojums atbilstoši mēroga noteiktībai detalizē un konkretizē teritorijas plānojumā noteiktajā funkcionālajā zonējumā paredzētos teritorijas izmantošanas veidus un aprobežojumus, nosakot prasības katras zemes vienības teritorijas izmantošanai un apbūvei. Ņemot vērā minēto, un to, ka Būvatļauja izsniegta tādu būvdarbu veikšanai, kas atbilst teritorijas plānojumam, kas pietiekami nosaka apbūves rādītājus, Būvatļaujā noteikto darbu veikšanai nav nepieciešams izstrādāt teritorijas detālplānojumu. Līdz ar to pieteicējas pārmetumi par detālplānojuma neesību ir nepamatoti.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvji lūdza pieteikumu apmierināt, savukārt Domes pārstāve un trešās personas pārstāvis pieteikumu lūdzu noraidīt.

Motīvu daļa

[6] Lietā izšķirams jautājums, vai apstrīdētā būvniecība ir pieļaujama bez detālplānojuma izstrādes un ietekmes uz vidi novērtējuma.

Izskatāmā lieta ierosināta par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu, tomēr pieteikuma precizējumos *(lietas 127.-132.lapa)* pieteicēja lūgusi Būvatļauju nevis atcelt, bet atzīt to par prettiesisku.

No lietas redzams, ka ar 2013.gada 18.decembra aktu „Par VAS „Starptautiskā lidosta Rīgā"" VIP centra Lidostā „Rīga" 10/1 Mārupē, Mārupes novadā; kadastrs Nr.8076-002-0007 pieņemšanu ekspluatācijā" objekts „VIP centra rekonstrukcija" pieņemts ekspluatācijā *(lietas 94.lapa)*, līdz ar to tiesa piekrīt pieteicējai, ka atbilstoši Administratīvā procesa likuma 253.panta ceturtajai daļai šobrīd ir lemjams jautājums par Būvatļaujas atzīšanu par prettiesisku, nevis par tās atcelšanu.

[7] Kā minēts iepriekš, viens no galvenajiem pieteicējas argumentiem, kāpēc izskatāmā būvniecība nav pieļaujama, ir apstāklis, ka būvniecības īstenošanai bija nepieciešams izstrādāt detālplānojumu. Līdz ar to tiesa turpmāk pārbaudīs, vai Būvatļauja varēja tikt izsniegta, neesot detālplānojumam.

2013.gada 17.septembrī spēkā stājās Domes 2013.gada 18.jūnija saistošie noteikumi Nr.11 „Mārupes novada teritorijas plānojuma 2014.-2026.gadam Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi un Grafiskā daļa". Savukārt Būvatļaujas izdošanas brīdī (2013.gada 2.maijā) spēkā bija Mārupes pagasta teritorijas attīstības plānojums 2002.-2014.gadam (apstiprināts ar Mārupes pagasta padomes 2003.gada 10.septembra lēmumu Nr.1) un tā sastāvā esošie Mārupes pagasta apbūves noteikumi 2002.-2014.gadam (izdoti Mārupes pagasta padomes saistošo noteikumu Nr.16 „Mārupes pagasta apbūves noteikumi 2002.-2014.gadam" veidā) tādā redakcijā, kas tika apstiprināta ar Mārupes pagasta padomes 2009.gada 20.maija saistošajiem noteikumiem Nr.13 „Mārupes pagasta Teritorijas plānojuma 2002.-2014.gadam grozījumi".

Gan no spēku zaudējušā Teritorijas plānojuma 2002.-2014.gadam, gan arī no šobrīd aktuālā Teritorijas plānojuma 2014.-2026.gadam redzams, ka VIP centrs, kura rekonstrukcijai ir izsniegta Būvatļauja, atrodas lidostas teritorijā (*http://marupe.lv.test.s1.23.pro-9.com/wp-content/uploads/2013/08/planota_izmantosana.pdf*; http://www.marupe.lv/wp-content/uploads/2013/08/Marupes-novada-teritorijas-funkcionala-zonejuma-karte_2014-2026.pdf). Par šo apstākli lietā strīda nav.

Tāpat nav strīda, ka pēc trešās personas ierosinājuma lidostas ziemeļaustrumu teritorijai ir izstrādāts un ar Mārupes pagasta padomes 2003.gada 22.janvāra saistošajiem noteikumiem Nr.1 „Par Mārupes pagasta VAS„Starptautiskā lidosta Rīgā" ZA sektora detālā plānojuma apstiprināšanu" apstiprināts detālplānojums (turpmāk – 2003.gada detālplānojums). Savukārt ar Mārupes pagasta domes 2013.gada 3.jūlija lēmumu Nr.6.2 „Par nekustamā īpašuma „Starptautiskā lidosta „Rīga"" teritorijas austrumu daļas detālplānojuma apstiprināšanu" lidostas austrumu teritorijas daļai apstiprināts jauns detālplānojums (turpmāk– 2013.gada detālplānojums).

Lietas dalībnieku starpā nav strīda par to, ka uz apstrīdēto būvniecību 2003.gada detālplānojums neattiecas, savukārt 2013.gada detālplānojums uz Būvatļaujas izdošanas brīdi vēl nebija apstiprināts. Līdz ar to lietā nav strīda par to, ka Būvatļaujas izsniegšanas brīdī detālplānojums apbūvējamajai teritorijai nebija izstrādāts.

Pieteicēja uzskata, ka detālplānojuma neesība izskatāmajā gadījumā pati par sevi norāda uz būvniecības nepieļaujamību. Tomēr tiesa šādam pieteicējas viedoklim nepiekrīt, ko pamato ar turpmāko.

[8] Priekšnoteikumus būvniecībai noteic Būvniecības likums un uz tā pamata izdotie Ministru kabineta 1997.gada 1.aprīļa noteikumi Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi" (turpmāk – Vispārīgie būvnoteikumi).

Būvniecības likuma 3.panta pirmā daļa (šeit un turpmāk redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 30.septembrim) noteic, ka zemes gabalu drīkst apbūvēt, ja tā apbūve tiek veikta saskaņā ar vietējās pašvaldības teritorijas plānojumu, detālplānojumu (ja tas nepieciešams saskaņā ar normatīvajiem aktiem) un šo plānojumu sastāvā esošajiem apbūves noteikumiem un, noslēdzot līgumu, apbūve ir saskaņota ar zemes gabala īpašnieku (ja apbūvi neveic zemes gabala īpašnieks. Arī šā likuma 11.panta otrajā daļā likumdevējs noteicis, ka zemes gabalu drīkst apbūvēt, ja tā apbūve nav pretrunā ar teritorijas plānojumu un detālplānojumu (ja tas nepieciešams saskaņā ar normatīvajiem aktiem).

Tātad atbilstoši minētajām tiesību normām viens no priekšnoteikumiem zemes gabala apbūvei ir būvniecības saskaņotība ar vietējās pašvaldības teritorijas plānojumu, detālplānojumu (ja tas nepieciešams saskaņā ar normatīvajiem aktiem) un šo plānojumu sastāvā esošajiem apbūves noteikumiem.

Savukārt Vispārīgo būvnoteikumu 35.punkts noteic, ka būvvalde 10 darbdienu laikā pēc būvniecības iesnieguma– uzskaites kartes reģistrācijas dienas izskata attiecīgās būvniecības ieceres atbilstību vietējās pašvaldības teritorijas plānojumam un detālplānojumam (ja tāds ir izstrādāts), kā arī attiecīgajiem apbūves noteikumiem un izsniedz plānošanas un arhitektūras uzdevumu (2.pielikums) vai būves nojaukšanas uzdevumu (2.[1]pielikums) vai sniedz pamatotu rakstisku atteikumu, vai pieņem lēmumu par būvniecības publiskās apspriešanas rīkošanu (vai nerīkošanu) saskaņā ar Būvniecības likuma 12.pantu.

Tas nozīmē, ka būvvaldei ir pienākums pārbaudīt attiecīgās būvniecības ieceres atbilstību vietējās pašvaldības teritorijas plānojumam un detālplānojumam (ja tāds ir izstrādāts), kā arī attiecīgajiem apbūves noteikumiem, lai noskaidrotu, vai iecere atbilst paredzētajai atļautajai izmantošanai.

Kā pareizi secinājusi iestāde, no minētā tiesiskā regulējuma izriet, ka zemesgabala apbūvei ir jābūt saskaņotai ar teritorijas plānošanas dokumentiem. Taču no minētajām tiesību normām pretēji pieteicējas secinātajam neizriet, ka ikvienai būvniecībai ir nepieciešams izstrādāt teritorijas plānojumam pakārtoto detālplānojumu.

[9] Detālplānojums atbilstoši Teritorijas attīstības plānošanas likuma 1.panta 10.punktā ietvertajai legāldefinīcijai ir detalizēts vietējās pašvaldības teritorijas daļas plānojums, kuru izstrādā, lai noteiktu prasības konkrētu zemes vienību izmantošanai un apbūves parametriem, kā arī precizētu zemes vienību robežas un aprobežojumus.

Teritorijas attīstības plānošanas likuma 28.panta pirmā daļa noteic, ka detālplānojumā atbilstoši mēroga noteiktībai detalizē un konkretizē teritorijas plānojumā vai lokālplānojumā noteiktajā funkcionālajā zonējumā paredzētos teritorijas izmantošanas veidus un aprobežojumus, nosakot prasības katras zemes vienības teritorijas izmantošanai un apbūvei.

Atbilstoši panta trešajai daļai detālplānojumu izstrādā pirms jaunas būvniecības uzsākšanas vai zemes vienību sadalīšanas, ja tas rada nepieciešamību pēc kompleksiem risinājumiem un ja normatīvajos aktos nav noteikts citādi.

Ministru kabineta 2012.gada 16.oktobra noteikumu Nr.711 „Noteikumi par pašvaldību teritorijas attīstības plānošanas dokumentiem" 33.punkts noteic, ka detālplānojumu izstrādā, lai īstenotu konkrētu attīstības priekšlikumu, detalizējot teritorijas plānojumā vai lokālplānojumā noteiktās prasības. Atbilstoši minēto noteikumu 35.punktam lauku teritorijā (teritorijā ārpus pilsētām un ciemiem) detālplānojumu izstrādā teritorijas plānojumā paredzētajos gadījumos (35.1.apakšpunkts) vai ja plānotā zemes vienību sadalīšana vai apbūve rada nepieciešamību pēc kompleksiem transporta infrastruktūras vai inženierkomunikāciju izbūves risinājumiem (35.2.apakšpunkts). Minēto obligāto priekšnoteikumu uzskaitījums ir izsmeļošs. Turklāt likumam pakārtotajā tiesību normā noteiktais nav pretrunā Teritorijas attīstības plānošanas likuma 28.panta trešajai daļai.

Ievērojot minēto, lietā jānoskaidro, vai pastāv kāds no likumdevēja noteiktajiem priekšnoteikumiem, kad detālplānojuma izstrāde pirms būvniecības uzsākšanas ir obligāta.

[10] Pieteicēja uzskata, ka detālplānojuma izstrāde kā obligāta prasība būvniecības veikšanai lidlauka teritorijā ir paredzēta teritorijas plānojumā (Ministru kabineta 2012.gada 16.oktobra noteikumu Nr.711 „Noteikumi par pašvaldību teritorijas attīstības plānošanas dokumentiem" 35.1.apakšpunkta gadījums). Tomēr tiesas ieskatā šāds viedoklis ir kļūdains.

Tā, teritorijas plānojuma 2002.-2014.gadam (2009.gada grozījumu redakcijā) Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu 4.10.1.1.apakšpunkts noteic, ka „Lidlauka teritorija" (LO) ir lidlauka rekonstrukcijai un attīstībai noteiktā lidlauka teritorija, kurā paredzēta vispārējās aviācijas lidlauka attīstība, t.sk. helikopteru lidlauka attīstība.

Šīs teritorijas atļautā izmantošana ir noteikta Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu 4.10.1.2.apakšpunktā. „Lidlauka teritorijā" (LO) atļauti šādi izmantošanas veidi, kas nodrošina lidlauka darbību un attīstību: primāri – satiksmes un sakaru ēkas (termināļi, peroni, ar tiem saistītās ēkas un būves; lidlauka tehniskās apkopes un saimniecības ēkas; lidmašīnu angāri; dzelzceļa transporta apkopes ēkas; garāžu ēkas; kravu stacijas ēkas un būves un dzelzceļa stacija) un transporta būves (lidlauku skrejceļi; lidaparātu pārvietošanās ceļi; lidaparātu stāvvietas; tilti un estakādes; tuneļi un pazemes ceļi; dzelzceļi; ielas un ceļi), kā arī sekundāri – citi objekti (degvielas uzpildes stacija; cauruļvadi, sakaru un elektropārvades līnijas utt.).

Detalizētie izmantošanas noteikumi ir atrunāti Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu 4.10.2.apakšpunktā, nosakot, ka ēku un būvju maksimālais augstums nedrīkst pārsniegt 30m, bet pārējie apbūves rādītāji jānosaka, izstrādājot atsevišķo teritoriju detālplānojumus, atkarībā no plānotās darbības un apbūves veida zemesgabalā vai tā daļā.

[10.1] Visupirms norādāms, ka minētā tiesību norma pretēji pieteicējas viedoklim nenosaka, ka detālplānojums ir izstrādājams ikvienas būvniecības gadījumā. Minētajā tiesību normā noteikts, ka detālplānojums ir izstrādājams atkarībā no plānotās darbības un apbūves zemesgabalā vai tā daļā. Tātad, vērtējot detālplānojuma nepieciešamību, ir ņemama vērā plānotā darbība un apbūves veids un, pamatojoties uz to, secināms, vai detālplānojuma izstrāde ir vai nav nepieciešama.

Turklāt, vērtējot Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu 4.10.2.apakšpunkta normas jēgu un mērķi, jāsecina, ka tajā paredzētā prasība (noteikt apbūves rādītājus, izstrādājot atsevišķo teritoriju detālplānojumus, atkarībā no plānotās darbības un apbūves veida) ir vērsta uz jaunu būvniecību tajā lidostas teritorijas daļā, kur nekādi objekti iepriekš nav atradušies vai ir fundamentāli maināma to funkcija vai apjoms. Tas varētu būt nepieciešams, piemēram, palielinot lidostas infrastruktūrai nepieciešamo teritoriju, ietiecoties iepriekš lidostai nepiekrītošās zemes vienībās, un izbūvējot ar lidostas pamatdarbību saistītus objektus ārpus pašreiz izmantojamās zonas robežām. Šādā gadījumā būtu vērā ņemami teritorijas plānojumā noteiktie augstuma rādītāji, savukārt citas prasības būtu nosakāmas detālplānojumā.

[10.2] Tomēr izskatāmajā gadījumā Būvatļauja ir izsniegta jau esoša objekta– VIPcentra– rekonstrukcijas darbu veikšanai. Tiesa piekrīt pieteicējai, ka minētās būvniecības ietvaros ir paredzēts arī paplašināt esošo VIP centru. Tas ir norādīts gan plānošanas un arhitektūras uzdevumā, gan paskaidrojuma rakstā, kur fiksēts, ka esošais VIPklientu apkalpošanas centrs savu šā brīža vizuālo tēlu ieguva 2006.gadā, un šobrīd centrs ir sasniedzis savu maksimālo piepildījumu, tādēļ ir nepieciešams to paplašināt. Objekta paplašināšana paredzēta, veidojot jaunu būvapjoma daļu, pieslēdzot to esošai VIP centra būvei un izvietojot to teritorijā uz peronu un skrejceļa pusi. Projektējamā VIP centra paplašinājuma savienojums ar esošo ēku veidots kā vienstāva būvapjoms, kas pieaug līdz divstāvu apjomam pret lidostas perona daļu *(sk. tehniskā projekta 34.-35.lapu un 97.lapu)*. Tātad, lai arī ir plānota esošā VIPcentra būvapjoma maiņa, tomēr šī būvniecība neietiecas iepriekš lidostai nepiekrītošā zemes vienībā. Arī plānošanas un arhitektūras uzdevumā norādīts, ka būvniecība paredzēta lidlauka teritorijā, bet lidlauka teritorijā atbilstoši iepriekš norādītajām teritorijas plānojuma prasībām ir atļauts būvēt termināļus, peronus un ar tiem saistītās ēkas un būves, kā arī lidlauka tehniskās apkopes un saimniecības ēkas. Tātad konkrētā būvniecība pilnībā atbilst teritorijas plānojumā paredzētajam.

[10.3] Pieteicēja norādījusi, ka Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu 4.10.2.apakšpunkts nosaka tikai ēku un būvju maksimālo augstumu, neparedzot pārējos apbūves rādītājus, kas nozīmē, ka tie ir jāparedz detālplānojumā. Tomēr tai pašā laikā pieteicēja nav norādījusi, kādas tieši prasības konkrētajā gadījumā būtu detalizējamas detālplānojumā. Šajā sakarā arī norādāms, ka plānošanas un arhitektūras uzdevumā attiecībā uz apbūves nosacījumiem norādīts, ka ir jāievēro gan jau iepriekš tiesas minētais Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu 2002.-2014.gadam 4.10.2.apakšpunkts, gan arī šo noteikumu 4.10.3.apakšpunkts. 4.10.3.apakšpunktā ir uzskaitīta virkne prasību jeb noteikumu, kas ir jāievēro, veicot apbūvi lidlauka teritorijā, tostarp ir sniegtas atsauces uz citiem normatīvajiem aktiem, kurus prasības ir ievērojamas, veicot attiecīgo apbūvi; tāpat ir atrunāta tādu būvju pieļaujamību un būvniecība, kuru augstums virs to atrašanās reljefa sasniedz 100metrus un vairāk, vai kuru absolūtais augstums par 30 m un vairāk pārsniedz lidlauka kontrolpunkta absolūto augstumu, kā arī norādītas citas prasības.

Līdz ar to tiesa piekrīt iestādes pārstāves tiesas sēdē norādītajam, ka konkrētā būvniecība atbilst teritorijas plānojumam, kurā ir paredzēti un noteikti nepieciešamie apbūves rādītāji. Tai pašā laikā pieteicēja nav norādījusi, kas tieši detālplānojumā jeb vienā no teritorijas plānojuma dokumentiem būtu jāiestrādā un jāparedz, lai būtu pieļaujama VIPcentra rekonstrukcija. Pieteicējas pārstāvji pauda viedokli, ka pašai iestādei būtu jāatbild uz šo jautājumu, taču apstākļos, kad iestāde norāda, ka apbūves rādītāji nepieciešamajā līmenī ir atrunāti teritorijas plānojumā un tāpēc detalizēts teritorijas plānojums šajā sakarā nav nepieciešams, šāds pieteicējas viedoklis ir neizprotams, it īpaši apstākļos, kad pieteicējas centrālais arguments, iebilstot pret būvniecību, ir detālplānojuma neesība. Turklāt detālplānojuma izstrāde nevar tikt uzskatīta par būvniecības procesa sastāvdaļu. Detālplānojuma izstrāde nav vērsta uz būvniecības procesa intereses apmierināšanu, bet gan lai nodrošinātu pašvaldības teritorijas plānojumā paredzēto detālo plānojumu un citu teritorijas plānojuma detalizācijas projektu izstrādāšanu. Tātad detālplānojums tiek izstrādāts teritoriālā plānojuma vajadzībām *(sk., Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 12.marta sprieduma lietā Nr.A42147904 3.7.1.apakšpunktu),* nevis tāpēc, lai tiktu īstenota kāda būvniecības iecere. Tādējādi apstākļos, kad pieteicēja uzskata, ka konkrētajā gadījumā detālplānojuma izstrāde ir vērtējams kā obligāts būvniecības priekšnoteikums, pieteicējai ir jābūt spējīgai norādīt, kādas tieši prasības nav paredzētas teritorijas plānojumā, un tāpēc tās būtu jāiestrādā teritorijas plānojuma detalizācijas dokumentā. Vienlaikus no pieteicējas sniegtajiem paskaidrojumiem rodas secinājums, ka pieteicēja pēc būtības detālplānojumu izprot nevis kā teritorijas plānojuma dokumentu, bet gan kā būvniecības projektēšanas dokumentu, tomēr konkrētie ar būvniecības projektēšanu saistītie jautājumi, parametri, rādītāji u.tml. ir iestrādājami būvprojektā, nevis detālplānojumā.

Ievērojot minēto, tiesa nekonstatē, ka teritorijas plānojums paredz detālplānojuma izstrādi kā obligātu priekšnoteikumu tās teritorijas apbūvei,

kurā atļauta būvniecība saskaņā ar pieteicējas pārsūdzēto Būvatļauju.

[11] Pieteicējas uzskata, ka detālplānojuma izstrādes nepieciešamība kā obligāts priekšnoteikums konkrētās būvniecības īstenošanai izriet arī no apstākļa, ka plānotā apbūve rada nepieciešamību pēc kompleksiem transporta infrastruktūras vai inženierkomunikāciju izbūves risinājumiem. Tātad pieteicējas ieskatā ir konstatējamas Teritorijas attīstības plānošanas likuma 28.panta trešās daļas un Ministru kabineta 2012.gada 16.oktobra noteikumu Nr. 711„Noteikumi par pašvaldību teritorijas attīstības plānošanas dokumentiem" 35.2.apakšpunkta prasības.

Tiesa piekrīt pieteicējai, ka lidostas infrastruktūra pati par sevi ir komplekss transporta infrastruktūras un inženierkomunikāciju objekts. Vienlaikus tiesa nepiekrīt, ka minētais apstāklis automātiski nozīmē arī to, ka lidostas teritorijā jebkura šāda izbūvējamā objekta būvniecībai ir nepieciešams izstrādāt detālplānojumu.

Kā izriet no tehniskā projekta paskaidrojuma raksta *(tehniskā projekta 97.-108.lapa),* faktiski visi nepieciešamie inženierkomunikāciju pieslēgumi ir jau dabā pastāvoši un nav nepieciešami jauni risinājumi, jo ir paredzēts pieslēgties jau esošajiem pieslēgumiem, šajā sakarā izmantojot jaunus ūdensapgādes, kanalizācijas un citu inženierkomunikāciju elementus. Tas izriet arī no tehniskajos noteikumos norādītā, ka ir jāparedz pievienošanos pie esošā maģistrālā ūdensvada starp projektējamo objektu un termināli vai izmantot esošo ūdensvadu projektējamā objekta D pusē. Arī attiecībā uz saimniecisko kanalizāciju norādīts, ka ir jāizskata iespēja pieslēgumam izmantot esošo VIP pievadu maģistrālei vai izbūvēt jaunu pievadu jau esošajai maģistrālei. Arī attiecībā uz elektroapgādi norādīts, ka ir jāparedz izmantot esošās ievada trases *(sk. tehniskā projekta 37.-40.lapu)*.

Tiesa piekrīt pieteicējai, ka konkrētās būvniecības ietvaros ir paredzēta būvniecība arī jaunajā apjomā, proti, kā izriet no tehniskiem noteikumiem, jaunajā apjomā paredzēts izveidot divus centralizētus tualešu blokus, vienā – divas telpu grupas, kopā četras izlietnes un četri klozetpodi, otrā – veidot tualetes personām ar kustību traucējumiem, vīriešu un sieviešu tualetes, atlidojošo pasažieru wc un pilotu telpas wc ar dušu. Tomēr tiesas ieskatā divu jaunu tualešu bloku izbūve neliecina par kompleksiem inženierkomunikāciju un infrastruktūras izbūves risinājumiem, kas atbilstoši Teritorijas attīstības plānošanas likuma 28.panta trešajai daļai un Ministru kabineta 2012.gada 16.oktobra noteikumu Nr. 711„Noteikumi par pašvaldību teritorijas attīstības plānošanas dokumentiem" 35.2.apakšpunktam norādītu uz nepieciešamību detālplānojuma izstrādei.

Tiesas ieskatā nepieciešamība pēc kompleksiem transporta infrastruktūras vai inženierkomunikāciju izbūves risinājumiem ir tādos gadījumos, kad ir paredzēta jaunu objektu būvniecība iepriekš neapbūvētās un kompleksi neizplānotās teritorijās, kuru apbūvei ir plānojamas transporta pievadplūsmas un inženierkomunikāciju pieslēgumi. Šādi tipiski gadījumi ir jauna būvniecība iepriekš neapbūvētā teritorijā, kas ir arī lidostai piegulošā plānotā biznesa parka teritorija, kurā darbību tostarp vēlējās attīstīt pieteicēja. Tādējādi arī pieteicējas pārstāvju norādītais apstāklis, ka, iespējams, būvniecības rezultātā varētu tikt palielinātas kādas slodzes, automātiski nenozīmē, ka ir nepieciešami jauni kompleksi inženierkomunikāciju pievadu risinājumi. Turklāt pieteicējas pārstāvju minētais, ka konkrētās būvniecības īstenošanas rezultātā varētu tikt ietekmēta pieteicējas plānojamā, bet vēl neīstenotā viesnīcas izbūve, ir tikai pieņēmums. Tāpat jāpiekrīt iestādes pārstāves norādītajam, ka normatīvajos aktos nav atrodama prasība, ka, projektējot būvniecību, būtu nepieciešams izvērtēt, vai plānojamā būvniecība nākotnē varētu vai nevarētu ietekmēt kaimiņa zemesgabala apbūvi gadījumā, ja kādreiz tāda tiktu īstenota.

Papildus nepieciešams norādīt arī to, ka pieteicēja, iebilstot pret VIPcentra rekonstrukciju, ne pieteikumā, ne tiesas sēdē nenorādīja uz kādām nepilnībām būvprojektā, kas liecinātu par to, ka konkrētā būvniecība ir nepieļaujama ne tikai tāpēc, ka tās īstenošana ir pieļauta bez detālplānojuma, bet arī tāpēc, ka tā neatbilst kādām normatīvajos aktos noteiktajām tehniskajām prasībām.

Ņemot vērā minēto, tiesa nekonstatē arī otru pieteicējas norādīto pamatu detālplānojuma izstrādes nepieciešamībai.

[12] Papildus minētajiem argumentiem pieteicējas pārstāvji tiesas sēdē norādīja, ka apbūvējamā teritorija ir iekļauta 2013.gada detālplānojumā, tāpēc, iekams likumā noteiktajā kārtībā nebija apstiprināts 2013.gada detālplānojums, iestāde nebija tiesīga izsniegt Būvatļauju. Šajā sakarā pieteicējas pārstāvji tiesas sēdē atsaucās uz Mārupes novada būvvaldes 2012.gada 23.aprīļa vēstuli, kurā norādīts, ka lidostas ziemeļaustrumu sektoram uz vēstules sastādīšanas brīdi detālplānojums ir izstrādes stadijā, līdz ar to būvvalde nevar to izvērtēt un attiecīgi izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu paredzētajai būvniecībai *(lietas 47.lapa)*. Pieteicējas pārstāvju ieskatā minētajā vēstulē ir pausts nepārprotams viedoklis, ka, iekams detālplānojums ir izstrādes stadijā, jauna būvniecība nevar tikt uzsākta un attiecīgi saskaņota no iestādes puses. Līdz ar to pieteicējas pārstāvji uzskata, ka, tā kā Dome trešajai personai ir izsniegusi Būvatļauju laikā, kad 2013.gada detālplānojums bija izstrādes stadijā, Dome pirmkārt, ir rīkojusies pretēji minētajā vēstulē norādītajam, otrkārt, attiecībā pret pieteicēju ir pieļāvusi nevienlīdzīgu attieksmi salīdzinājumā ar trešo personu.

Sakarā ar minēto visupirms norādāms iepriekš atzītais, ka trešās personas iecerētajai būvniecībai detālplānojuma izstrāde vispār nebija nepieciešama. Tātad apstākļos, kad būvniecības īstenošanai detālplānojums vispār nav nepieciešams, apsvērumiem par 2013.gada detālplānojumu izskatāmajā lietā nav nekādas nozīmes.

Vienlaikus pieteicējas uzmanība ir vēršama uz apstākli, ka iestāde nav noliegusi faktu, ka lidostas austrumu teritorijā, kura aptverta ar 2013.gada detālplānojumu, ir bijis nepieciešams precizēt teritorijas izmantošanas un apbūves nosacījumus. Tas arī ir bijis viens no priekšnoteikumiem detālplānojuma izstrādei. Taču tas nenozīmē, ka iestādes konstatējums par to, ka teritorijas plānojums nepietiekami nosaka konkrētu zemes vienību teritorijas izmantošanas un apbūves nosacījumus, ir absolutizējams un attiecināms uz visu lidostas teritoriju. Detālplānojuma izstrādes nepieciešamība ir saistīta ar kopējo lidostas un tai piegulošās teritorijas attīstību un lidostas perspektīvo paplašināšanos.

Kā norādīts 2013.gada detālplānojuma paskaidrojuma rakstā, detālplānojuma izstrādāšanas mērķis ir detalizēt un precizēt Mārupes novada teritorijas plānojumā noteikto detālplānojuma teritorijas plānoto (atļauto) izmantošanu un izmantošanas aprobežojumus, kā arī noteikt perspektīvās ceļu, ielu un sliežu ceļu trases piekļuvei esošajam un plānotajam pasažieru terminālam, autostāvvietām, lidostas teritorijā esošajiem biznesa parkiem, tehniskajām un apkopes zonām, ņemot vērā esošo teritorijas izmantošanu un plānoto lidostas teritorijas attīstību. Tā kā transporta infrastruktūras caurlaidība un iespējamie risinājumi transporta infrastruktūras uzlabošanai ir viens no teritorijas attīstības priekšnoteikumiem, detālplānojuma ietvaros ir veikta transporta pārvadājumu dinamikas analīze, prognozēti perspektīvo transporta plūsmu lielumi un sniegti priekšlikumi transporta infrastruktūras parametriem: izvērtēta perspektīvā transporta kustības intensitāte saistībās ar lidostas termināļa 5.un 6. kārtas izbūvi, ņemot vērā arī biznesa parka attīstības ietekmi; aprēķināta autoceļa P133 un Ziemeļu-Dzirnieku ielu krustojumam perspektīvo transporta plūsmu lieluma robeža, līdz kurai ir pieļaujams (pēc pasaulē pieņemtām rekomendācijām) saglabāt vienlīmeņa krustojumu, un atbilstoši šiem ekonomiskajiem apstākļiem novērtēti lidostas un biznesa parka attīstības apjomi un novērtēti transporta plūsmu lielumi galvenajos termināļu pievedceļos un novērtēts nepieciešamais braukšanas joslu skaits līdz 2. terminālim (*sk*. *www.marupe.lv/wpcontent/uploads/ 2013/07/Lidosta_detalplanojums_032013.pdf*). Turklāt detālplānojuma izstrāde ir saistīta ar lidostas attīstības plāna izstrādi, kas uzsākta 2011.gada 24.oktobrī. Kā secināms no vides pārskata 1.punktā ietvertās sadaļas par attīstības plāna saistību ar citiem plānošanas dokumentiem, Mārupes novada attīstības plānošanas dokumentos galvenokārt tiek runāts par lidostas darbības radīto trokšņa diskomforta zonu, kā arī noteikti ierobežojumi apbūvei. Plānojumos ir ņemta vērā lidostas attīstības perspektīva un noteikts „Tālākās attīstības teritorijas statuss" lidostas plānotajai perspektīvās attīstības platībai– kā nacionālas nozīmes satiksmes infrastruktūras teritorijai (*sk*. *www.riga-airport.com/uploads/files/Vides_parskats_14_03_2014.pdf*).

Līdz ar to apstāklis, ka VIPcentra rekonstrukcijas būvieceres iesniegšanas laikā izstrādes stadijā bija lidostai piegulošās teritorijas

detālplānojums, nevarēja radīt iestādei objektīvus šķēršļus izdot būvatļauju tās teritorijas daļas apbūvei, kuras izmantošanu pietiekamā mērā noteica teritorijas plānojums, it īpaši ievērojot jau iepriekš norādīto, ka pieteicēja nav spējusi izskaidrot, kādas tieši prasības un kāpēc būtu jāiestrādā detālplānojumā attiecībā uz jau esošā VIP centra rekonstrukciju. Šādos apstākļos ir nepamatots pieteicējas viedoklis, ka 2013.gada detālplānojuma izstrādes laikā Būvatļauja nevarēja tikt izsniegta.

Papildus minētajam tiesa uzskata, ka Mārupes novada būvvaldes 2012.gada 23.aprīļa vēstule, kurā pausts viedoklis, ka detālplānojuma izstrādes laikā būvatļauja nevar tikt izsniegta, uz izskatāmo lietu vispār nav attiecināma, jo būvatļaujas izsniegšana nebūtu iespējama, ja būvniecības iecere paredzētu jaunas būves būvniecību, un tās būvniecība būtu tieši atkarīga no detālplānojumā risināmajiem jautājumiem. Taču 2013.gada detālplānojuma izstrāde nav uzsākta saistībā ar šajā lietā pārbaudāmo būvniecības ieceri – VIP centra rekonstrukciju, līdz ar to pretēji pieteicējas pārstāvju viedoklim minētajā iestādes vēstulē paustie apsvērumi nekādā veidā neietekmē iestādes rīcību izskatāmajā lietā un šīs lietas rezultātu. Minētais attiecināms arī uz pieteicējas iesniegtajām Ekonomikas ministrijas vēstulēm.

[13] Pieteikumā pausts viedoklis, ka Būvatļauja ir atzīstama par prettiesisku un atceļama arī tāpēc, ka iestāde nav ievērojusi Būvniecības likuma pārejas noteikumu 11.punktu.

Šī tiesību norma noteic, ka pēc 2003.gada 31.decembra vietējās pašvaldībās, kurām nav spēkā esoša teritorijas plānojuma (arī detālā plānojuma), jebkura būvniecības iecere nododama publiskai apspriešanai. Tātad pieteicēja uzskata, ka konkrētā būvniecība atbilstoši minētajai tiesību normai bija jānodod publiskai apspriešanai. Tomēr pieteicēja nav ņēmusi vērā, ka minētais pārejas noteikums bija attiecināms uz tām pašvaldībām, kurām būvniecības ieceres saņemšanas brīdī vēl nebija spēkā esošs neviens plānošanas dokuments, kas noteiktu atļauto izmantošanu apbūvējamajā teritorijā. Taču tas nav izskatāmais gadījums, jo, kā tika norādīts jau iepriekš, Būvatļaujas izsniegšanas laikā bija spēkā esošs teritorijas plānojums. Līdz ar to pieteicējas atsauce uz minēto tiesību normu ir neizprotama.

[14] Kā vēl vienu iemeslu Būvatļaujas atcelšanai pieteicēja norādījusi to, ka iestāde nav ievērojusi likuma „Par ietekmes uz vidi novērtējumu" prasības.

Ietekmes uz vidi novērtējums atbilstoši likuma „Par ietekmes uz vidi novērtējumu" 1.panta 2.punktā ietvertajai definīcijai ir procedūra, kas veicama šajā likumā noteiktajā kārtībā, lai novērtētu paredzētās darbības vai plānošanas dokumenta īstenošanas iespējamo ietekmi uz vidi un izstrādātu priekšlikumus nelabvēlīgas ietekmes novēršanai vai samazināšanai vai aizliegtu paredzētās darbības uzsākšanu normatīvajos aktos noteikto prasību pārkāpumu gadījumos.

Saskaņā ar likuma „Par ietekmes uz vidi novērtējumu" 4.panta pirmās daļas 1.punktu ietekmes uz vidi novērtējums nepieciešams paredzētajām darbībām, kuras ir saistītas ar šā likuma 1.pielikumā minētajiem objektiem. Savukārt darbībām, kas nav saistītas ar 1.pielikumā minētajiem objektiem, bet kuras var būtiski ietekmēt vidi, kā arī šā likuma 2.pielikumā minētajām darbībām atbilstoši likuma 10.pantam jāveic ietekmes sākotnējais izvērtējums, lai, pamatojoties uz šā likuma 11.pantā minētajiem kritērijiem, noteiktu, vai attiecīgajām paredzētajām darbībām ir nepieciešams ietekmes novērtējums.

Jaunbūvējamas lidostas ar 2,1 kilometru garu vai vēl garāku skrejceļu atbilstoši 1.pielikuma 10.punktam ir 1.pielikuma objekts, kuru būvniecībai ir nepieciešams ietekmes novērtējums. Savukārt atbilstoši 2.pielikuma 13.punktam sākotnējais izvērtējums nepieciešams, ja tiek veiktas jebkuras pārmaiņas akceptētās, notiekošās vai pabeigtās darbībās, kuras saistītas ar šā likuma 1.pielikumā un šajā pielikumā minētajiem objektiem un var izraisīt būtisku nelabvēlīgu ietekmi un vidi (pārmaiņas darbībās, uz kurām neattiecas šā likuma 1.pielikums).

Ņemot vērā norādītās tiesību normas, kā arī ievērojot apstākli, ka izskatāmajā gadījumā nav paredzēta jaunas lidostas būvniecība vai arī esošā skrejceļa pagarināšana, bet jau esošā VIP centra rekonstrukcijas darbu veikšana, pretēji pieteicējas viedoklim nav konstatējams tiesisks pamats ietekmes uz vidi novērtējuma veikšanai izskatāmās būvniecības sakarā. Minētais izriet arī no Valsts vides dienests Lielrīgas reģionālā pārvaldes 2012.gada 1.oktobrī izskatāmās būvniecības sakarā sniegtā atzinuma, kurā norādīts, ka Ministru kabineta 2004.gada 17.februāra noteikumu Nr.91 „Kārtība, kādā reģionālā vides pārvalde izdod tehniskos noteikumus paredzētajai darbībai, kurai nepieciešams ietekmes uz vidi novērtējums" 1.pielikums „Darbības, kuru veikšanai nepieciešamie tehniskie noteikumi" neparedz tehnisko noteikumu sagatavošanu lidostas VIP centra rekonstrukcijai *(sk. tehniskā projekta 45.lapu)*.

[15] Rezumējot visu iepriekš konstatēto un secināto, tiesa pārsūdzēto lēmumu atzīst par tiesisku un pamatotu, savukārt pieteikumu par nepamatotu un noraidāmu. Vienlaikus tiesa norāda, ka tā nevērtē pārējos pieteicējas paustos apsvērumus, jo tie nav būtiski no tiesību viedokļa, un tie nevar ietekmēt tiesas secinājumu par pārsūdzētā administratīvā akta tiesiskumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu un 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt pilnībā SIA „Rixport" pieteikumu par Mārupes novada Domes 2013.gada 27.novembra lēmuma Nr.13.4. atzīšanu par prettiesisku.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese D.Makarova